

ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΙΞΑ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΥΣΑ.

ΔΙΗΓΗΜΑ.

(Συνέχεια καὶ τέλος· ὅρα τεῦχος ΙΓ'.)

Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τούτῳ, ὁ ἱππότης δὲ Μαλλιέτ, ὅστις δις πεσὼν τοῦ ἵππου, ἐβράδυνεν, ἦλθε κατάβρεκτος, πλήρης βορβόρου καὶ ἀπηνυδημένος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Πρώτη λέξις του ἦτο νὰ ἐρωτήσῃ ἂν εἶδον διαβαινούσας δύο κυρίας ἐφ' ἀμάξης κιτρίνου χρώματος. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὁ ξενοδόχος τὸν ἤρπασεν ἀπὸ τὸν λαιμὸν, καὶ τὸν ἤγαγεν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, ἧς ὁ πρόεδρος ἤρξατο εὐθὺς τῆς ἀνακρίσεώς του.

— Πῶς ὀνομάζεσαι;

— Ἰσιδωρος δὲ Μαλλιέτ.

— Ποίαν θέσιν κατέχεις πλησίον τῶν κυριῶν τὰς ὁποίας ζητεῖς;

— Δὲν τὰς γνωρίζω.

— Δὲν τὰς γνωρίζεις καὶ τρέχεις κατόπιν των; Δὲν τὰς γνωρίζεις καὶ τὰς ζητεῖς; Κακὴ ἀπάντησις ἰσοδυναμοῦσα μὲ θετικὴν ἐξομολόγησιν.

— Δὲν ἐννοῶ τί θέλετε νὰ εἰπῆτε.

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἀνέκραξεν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ἰουνίῳ Ἰακωβίνων, ὅτι ὁ κύριος οὗτος κρύπτει τὸ ὄνομα καὶ τὴν θέσιν του. Θὰ ᾔναι ἀναμφισβόλως εἰς τῶν μεγάλων κυριῶν τῶν Βερσαλλιῶν, ὁ πρίγκηψ Λαμβάλ, ἡ ὁ Πολιναίκα, τίς οἶδεν! Ἴσως μάλιστα εἶνε ὁ κόμης τῆς Ἀρτεσίας, διὰ προδοσίας εἰσελθὼν εἰς Γαλλίαν. Ἐρευνήσατε αὐτόν.

Εὖρον ἐπὶ τοῦ ἱππότης τέσσαρα λοδοβίκεια, ἐρωτικὸν ἐπιστόλιον, κομψῶς διπλωμένον, ἐσφραγισμένον καὶ ἀνεπίγραφον. Τὸ ἐπιστόλιον τοῦτο ἐγένετο σπουδαίας μελέτης ἀντικείμενον. Ἐζήτησαν τὸ πολιτικὸν καὶ μυστηριώδες πνεῦμα τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ἐρωτικῶν φράσεων. Κόπος μάταιος! διότι ἡ κυβέρνησις τοῦ Ἰουνίου δὲν ἠγνόει ποσῶς τὴν ἐρμηνευτικὴν ἐπιστήμην.

— Θὰ διαδοιμάσωμεν, εἶπεν ὁ πρόεδρος, τὸ ἐπιστόλιον τοῦτο εἰς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, ἥτις εὐτυχέστερα ἡμῶν ἐλπίζω νὰ εὕρῃ τὴν κλεῖδα τῶν τρυφερῶν τούτων ἱερογλυφικῶν· διότι ὁ λεγόμενος δὲ Μαλλιέτ οὗτος δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι εἶναι ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Βασίλισσαν.

— Πρὸς τὴν βασίλισσαν; . . . Πρὸς ποίαν βασίλισσαν;

— Ἀνωφελὴς ἡ προσποίησις. Πρὸ ὀλίγου συνελάβομεν Μαρίαν Ἀντουανέταν τὴν Αὐστριακὴν.

— Συνελάβετε; . . . ἐδῶ! . . . τὴν βασίλισσαν Μαρίαν Ἀντουανέταν; . . .

— Ναί· ὅθεν, ὡς βλέπεις, ἡ ὑπόκρισις εἶναι ἀκαιρὸς, καὶ ὅ,τι κάλλιον ἔχεις νὰ πράξῃς πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον σου εἶναι νὰ μὴ μᾶς κρύψῃς τὸ παραμικρόν. Τί ἔχεις νὰ μᾶς εἰπῇς περὶ τῆς αἰχμαλώτου;

— Ἐγώ; Δὲν τὴν εἶδα ποτέ!

— Ἐπιμένεις λοιπὸν εἰς τὸ παράλογον σύστημά σου καὶ ἐπαναλαμβάνεις ὅτι ὅτι δὲν γνωρίζεις τὸ ὅποιον εἰσελθὼν ἐζήτηεις πρόσωπον;

— Τί! ἡ ταξειδιώτις τοῦ κιτρίνου ὀχήματος! . . . Ἡ ξανθὴ ἐκείνη κυρία ἣν ἠκολούθουν ἀπὸ τὸ Σάλνεσον. . . εἶναι ἡ βασίλισσα τῆς Γαλλίας! Ἀ θεέ μου!

— Πολῖτα, ἐπανελάθεν ὁ πρόεδρος μετὰ φωνῆς εὐσταθοῦς, σὲ ὑποπτεύω θέλοντα νὰ μᾶς περιγελάσῃς. Ἀγνοεῖς ὅτι ἐνδέχεται νὰ μετανοήσῃς βραδύτερον;

Ὁ ἱππότης δὲν ἤκουσε τὴν ἀπειλὴν, διότι ἤδη τὸν εἶχον ἐγκαταλείψει αἱ αἰσθήσεις του. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅτι, ἐπειδὴ οὐδὲν ἐδυνήθησαν νὰ ἐξιχνιάσουν παρ' αὐτοῦ, ὤφειλον νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ τὸν θέσουν ἐπίσης ὑπὸ κράτησιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ δήμαρχος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν συμβούλων του, μετέβη παρὰ τῇ βασίλισσῃ, ὅπως τῇ διακοινώσῃ τὴν περὶ αὐτῆς ληφθεῖσαν ἀπόφασιν.

— Ὁ ἡμέτερος γραμματεὺς, εἶπεν ὁ ῥήτωρ, συντάσσει ἐπιτολὴν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν. Θὰ μείνετε ἐδῶ αἰχμαλῶται μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ ταχυδρόμου, ὅστις μετὰ μίαν ὥραν ἀναχωρεῖ.

— Πολὺ καλὰ, εἶπεν ἡ βασίλισσα, καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἔγραψα πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν. Ἴδου ἡ ἐπιστολή μου, τὴν ὁποίαν θέλετε εὐαρεστηθῇ, κύριοι, νὰ ἐξαποστείλῃτε μετὰ τῆς ὑμετέρας.

— Εὐχαρίστως. . . Ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ ταύτης μέχρι τῆς ἐκ Παρισίων ἀπαντήσεως, τριάκοντα ἔξ φραγκα θέλουν λαμβάνεσθαι διὰ τὰ ἐξοδα ὑμῶν ἐκ τῶν δεκακισχιλίων σκούδων, ἅτινα εὐρέθησαν εἰς κατοχὴν σας, καὶ εἰκοσι τέσσαρα διὰ τὴν ἀμφίπολον ὑμῶν καὶ τὸν εἰς συνάντησίν σας ἐλθόντα νέον κύριον.

— Νέον, εἶπατε, κύριε; Στοιχηματίζω ὅτι εἶναι ὁ δυστυχὴς ἱππότης δὲ Μαλλιέτ.

— Τοιοῦτον εἶναι, τῷ ὄντι, τὸ ὄνομα ὑφ' ὃ παρουσιάσθη ἀλλὰ δὲν ἀπατώμεθα ἐκ τοῦ ψευδωνύμου, τὸ ὅποιον ἀναμφισβόλως κρύπτει ἓνα τῶν μεγιστάνων τοῦ στέμματος. Πλὴν δὲν βλάπτει νὰ εἰσαχθῇ παρ' ὑμῖν τὸ ἄτομον τοῦτο, καὶ ἐὰν τὸ ἐπιθυμῇτε, δυνάμεθα νὰ τὸν φέρωμεν εἰς τὸ δωμάτιον ὑμῶν.

— Τὸ θέλω, εἶπεν ἡ βασίλισσα· ἐπρόσθεσε δὲ μὲ χειρονομίαν πλήρη εὐγενείας:— «Ἀπέλθετε, κύριοι.»

Μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ δὲ Μαλλιέτ εἰσῆλθεν ὡχρὸς καὶ τρέμων. Ἡ βασίλισσα τὸν ἐδέχθη μετὰ χαρίσεως

ἀξιοπρεπείας, ἐνῷ οὗτος γονυπετήσας, ἔλαβε τὴν ὠραίαν χεῖρα τὴν ὁποίαν τῷ ἔτεινε, καὶ τὴν ἔφερεν εὐσεβάστως εἰς τὰ χεῖλη του.

— Ἡ Ὑ. Μ. εἶπε, θὰ καταδεχθῇ νὰ συγχωρήσῃ τὴν τόλμην μου διὰ τὴν καταδίωξίν μου. Ἡ ἄγνοιά μου ἄς χρησιμεύσῃ πρὸς δικαιολογίαν μου.

— Σὰς συγχωρῶ, κύριε, καὶ δὲν θέλω νὰ ἴδω εἰς τὴν διαγωγὴν σας ἄλλο, ἢ ὑπέρμετρον ἀφροσύνην πρὸς τὸ βασιλικὸν ἄτομόν μου.

— Δοκιμάσατε τὴν ἀφροσύνην ταύτην, δέσποινα! Θέλω ἀψηφῆσαι τοὺς μεγαλητέρους κινδύνους ὅπως φανῶ ἀξίος τῆς ὑμετέρας ἐπεικειάς.

— Ἐ λοιπὸν, ἱππότη, ἰδοὺ περίστασις νὰ δώσῃτε δείγμα τοῦ πρὸς ἐμὲ ζήλου σας. Ἡ πόλις ὁλόκληρος εἶναι τετραγυμμένη, καὶ τὸ πλῆθος συνωθεῖται ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ ξενοδοχείου. Ἀπομακρύνετε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων αἱ φωναὶ τόσον μὲ ἀνησυχοῦν.

Ὁ ἱππότης ἐξῆλθε καὶ μετὰ τέταρτον τῆς ὥρας ἐπανελθὼν:

— Βασίλισσα, εἶπεν, αἱ διαταγαὶ Σας ἐξεπληρώθησαν, ὁ ὄχλος διελύθη ἂν καὶ οὐχὶ τόσον εὐκόλως· ἀλλὰ τέλος, τῇ συνδρομῇ τῆς ἀρχῆς βοηθουμένης καὶ ὑπὸ τῆς ἐθνοφυλακῆς, κατετρόπωσα ὅλους τοὺς στασιαστάς, μ' ὅλον ὅτι ἔλαβον καὶ μερικά κτυπήματα.

— Ἰδοὺ ἐκδούλευσις τὴν ὁποίαν δὲν θὰ λησμονήσω ποτέ, ἐπανελάθεν ἡ βασίλισσα, καὶ ἐλπίζω ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ τὴν ἀνταμείψω, ὅτε, ἐπανερχομένη εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς τάξεώς μου θὰ δυνηθῶ νὰ σὰς παράσχω ἐν τῇ αὐλῇ μου θέσιν τινα. Πρὸς τὸ παρὸν, καθιστῶ ὑμᾶς πρῶτον τῶν ἐπιτίμων εὐγενῶν μου, καὶ ἐν τῷ τίτλῳ τούτῳ σὰς παρακαλῶ νὰ εἰπῇτε νὰ ἐτοιμάσουν εὐθὺς τὸ δείπνον μου, διότι αἰσθάνομαι ὀρεξίν ὑπερβολικὴν.

— Τί! Εἰς παρομοίαν στιγμὴν καὶ μετὰ τοσοῦτον σφοδρὰς συγκινήσεις, ἡ Ὑ. Μ. ἔχει τὴν γενναιότητα νὰ πεινᾷ! Ὅποιον ψυχῆς μεγαλεῖον!

— Ἡ ψυχὴ, νομίζω, δὲν ἔχει νὰ κάμῃ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην. Θὰ διατάξῃτε νὰ βάλωσι τρεῖς παροφίδας· μίαν δι' ἐμὲ, ἑτέραν διὰ τὴν πιστὴν Ἀνναν μου, καὶ τρίτην δι' ὑμᾶς. Θὰ δειπνήσωμεν καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ· διότι ἡ διαφορά τῶν τάξεων πρέπει νὰ ἐκλείπῃ ἐνώπιον τῆς δυστυχίας· ἡ δὲ ἐθιμοτυπία τῶν Βερσαλλιῶν δὲν ἰσχύει σήμερον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ Ἀργυροῦ Λέοντος. Φροντίσατε πρὸ πάντων, κύριε, νὰ ἔχωμεν καὶ καμπανίτην οἶνον.

Τὸ γεῦμα ὑπῆρξε λαμπρόν. Ἡ βασίλισσα διέταξε τοὺς συνδαιτυμόνας νὰ καθήσωσιν ἐν πάσῃ ἀνέσει εἰς τὴν τράπεζαν, λέγουσα ὅτι ἐπέμενε νὰ ἐκλείψῃ πᾶσα ἐθιμοταξία καὶ νὰ διασκεδάσωσι παιδρότατοι.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον, καθ' ἣν ὥραν ἡ βασίλισσα ἠγέρθη, ἦλθε πρὸς αὐτὴν ἡ Ἀννα ὅπως τὴν εἰδοποιήσῃ, ὅτι ὁ ἀντιθάλαμος τοῦ ξενοδοχείου ἐπληροῦτο ξένων ἐλθόντων πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Μ.

— Περιμένουσιν, εἶπεν, ἀπὸ τὰ χαράγματα, καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐξέγερσιν.

— Ἀληθινά, Ἀννα; Ἀλλ' ἔχουσι τὰ πρὸς τοῦτο ὁπαιτούμενα προσόντα;

— Ἰδοὺ ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.

Ἦτο τὸ ἄνθος τῆς νεολαίας, ἐλθούσης γενναίως νὰ προσφέρῃ τὰ ἑαυτῆς σεβάσματα πρὸς τὴν αἰχμάλωτον καὶ καταδικωμένην βασιλικὴν μεγαλειότητα. Ἡ βασίλισσα ἐδέχθη τοὺς καλοὺς ἐκείνους θεράποντας μετὰ πλείστης ὁσπτικῆς εὐγενείας, τοὺς ἐπέπληξε δὲ ἡδέως διὰ τὴν ἐνοχοποιήσιν πράττοντες τὸ ἀσύνητον ἐκεῖνο κίνημα, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἐξαναστήσῃ κατ' αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ θρόνου.

— Σὰς εὐχαριστῶ, τοῖς εἶπε, καὶ θέλωμαι ἐκ τῆς ἐκφράσεως τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων σας. Ἡμῶν πάντοτε πεπεισμένη περὶ τῆς ἐγνωσμένης χρηστότητος τῶν ἐπαρχιωτῶν εὐγενῶν μου. Ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ καταχρασθῶ ποσὴς τῆς ἀφροσύσεώς σας, οὐδὲ ἀνέχομαι νὰ ἐκτεθῇτε εἰς προφανῆ κίνδυνον μένοντες πλειότερον παρ' ἐμοί, ἢ ἐπανερχόμενοι νὰ μ' ἐπισκεφθῇτε.

Εἰς μάτην ὁμοῦς ἐλάλει ἡ βασίλισσα. Δὲν ἐδυνήθη ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς ζήλον καὶ ἐνθουσιασμόν. Ἦσαν ἐκεῖ δέκα ἀγροδίαιτοι χωρικοὶ μετὰ τῶν συζύγων των, θέλοντες νὰ προσκολληθῶσιν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ μεταβάλλωσι τὸν Ἀργυροῦν Λέοντα εἰς παλάτιον. Ἐκοῦσα ἄκουσα, ὥφειλε νὰ ἐνδῶσῃ εἰς τοὺς ἰσχυρογνώμονας ἐκείνους αὐλικούς, τοὺς συμμεριζομένους τὴν δυστυχίαν τῆς. Ὅπως δὲ ἀπαλλαγῇ ὅλων, ἐξέλεξε μόνον τέσσαρας, τοὺς ὁποίους ἐμελλε νὰ ἔχῃ παρ' ἑαυτῇ μέχρι τῆς ἐν Παρισίῳ ἐπανόδου τῆς· τὸν ἀδελφὸν Βλανζύ, ἱερέα ἐτερόδοξον, τὸν βαρόνον Μοιρέτ, ἀρχαῖον εὐγενῆ, τὴν κυρίαν Ρεβουά, χήραν τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Βεζανσῶνι συλλαλητηρίου, καὶ τὴν δεσποσύνην Καστεβίλλην, ἀνεψίαν τοῦ Ἀδελφ. Τὰ τέσσαρα ταῦτα πρόσωπα, μετὰ τῆς Ἀννης καὶ τοῦ ἱππότη· δὲ Μαλλιέτ, ἀπετέλεσαν τὴν αὐλὴν τῆς βασίλισσης, ἥτις διτήγειρε τὸν θαυμασμόν αὐτῶν διὰ τῶν θελξινουστάτων τρόπων τῆς καὶ τῆς ἐκπληκτικῆς καὶ ἀξιοσημειώτου ἱλαρότητος αὐτῆς κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις εἰς ἃς ἡ Α. Μ. εὕρισκετο.

Ἐν τούτοις, ὁ δῆμαρχος καὶ ἡ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἡσυχίας τοῦ Ἰουνίου ἐπιτροπὴ ἐφρόντιζε νὰ διαβιβάζῃ καθ' ἐκαστὴν πρὸς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν δελτίον, ἀναφέρον λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς τίνι τρόπῳ ἐδαπάνῃ τὸν καιρὸν τῆς ἡ αἰχμάλωτος βασίλισσα.

» Σήμερον, ἔλεγε τὸ δελτίον, ἡ βασίλισσα ηγέρθη τὴν
 » δεκάτην τῆς πρωΐας. — Τὴν μεσημβρίαν ἐγευματίσε με
 » πολλὴν ὄρεξιν μετὰ τῶν σχηματιζόντων τὸν βασιλικὸν
 » αὐτῆς οἶκον προσώπων. — Μετὰ τὸ γεῦμα ἠθέλησε νὰ
 » μείνῃ μόνῃ· περιεπάτησε τεταραγμένη ἐν τῷ δωματίῳ
 » τῆς, καὶ προφέρουσα λόγους, τῶν ὁποίων τὴν ἐννοίαν
 » δὲν ἠδυνήθημεν νὰ καταλάβωμεν. Ὁ ἀρχιεὶς εἰσπράκ-
 » τωρ τῶν φόρων, ἄνθρωπος γραμματισμένος, δι´συγρίζε-
 » ται ὅτι ἦσαν στίχοι. — Τὴν τρίτην ὥραν μ. μ. ἡ βασί-
 » λισσα προσκαλέσασα τοὺς παρ' ἐαυτῇ ἔπαιξε ῥέβερο
 » μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Βλανζύ, τῆς χήρας Ῥεβουά καὶ τῆς δε-
 » σποσύνης Καπτεβίλλης. — Τὴν πέμπτην ὥραν ἀφῆκε τὰ
 » παιγνιόχαρτα καὶ συνδιέλεχθη σιγανὰ μετὰ τοῦ ὑπο-
 » τιθεμένου ἱππότη τοῦ δὲ Μαλλιέτ. Ἐπειτα ἡ συνδιέλεξις
 » ἐγένετο γενικὴ, καὶ συνωμίλησαν περὶ ἀσημάντων πραγ-
 » μάτων μετὰ πλείστης φαιδρότητος. — Τὴν ὀγδόην ὁ πο-
 » λίτης Μοιρέτ ἔκαμιν ἀνάγνωσιν ὑψηλοφώνως. — Τὴν ἐν-
 » νάτην παρετέθη ὁ δεῖπνος μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε
 » ἀπεσύρθη εἰς τὰ δώματά τῆς ἡ βασίλισσα. »

Ἐπὶ πάντε ἡμέρας διήρκεσεν ἡ κατάστασις αὕτη τῶν
 πραγμάτων, ὅτε ὁ βαρὼνος Μοιρέτ, ὅστις διέτριβε συχνό-
 τερον ἐκτὸς τοῦ ξενοδοχείου, ἔλαβε κατὰ μέρος τὴν βασί-
 λισσαν καὶ τῇ εἶπε :

— Τὰ πάντα ἡτοιμάσθησαν διὰ τὴν δραπετεύσιν ὑμῶν.
 Οἱ ἡμέτεροι φίλοι συνελθόντες μυστικῶς συνέλεξαν ἑκα-
 τὸν χιλιάδας σκούδα, ἅτινα καὶ μοι ἔδωκαν νὰ διαθέσω
 ὑπὲρ ὑμῶν. Ἐδωροδόκησα τοὺς φρουροὺς, καὶ τὸ μεσονύ-
 κτιον, ταχυδρομικὸν ὄχημα θὰ περιμένῃ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄκρην
 τῆς ὁδοῦ. Ἐλήφθη ἡ μεγαλειτέρα πρόνοια ὅπως ἐξέλθωμεν
 ἀθорύδως τῆς πόλεως καὶ διαδῶμεν τὰ σύνορα ἀσφαλῶς.
 Αὔριον ἡ Υ. Μ. θὰ δυνήθῃ νὰ γευματίσῃ εἰς Φριδούργον.

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ἡ βασίλισσα, αὔριον θ' ἀναχωρήσω
 διὰ Βεσανσῶνα ἢ τοὺς Παρισίους, διότι αὔριον μέλλει νὰ
 φθάσῃ ἡ ἀπάντησις τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἡ τύχη
 μου θ' ἀποφασισθῇ. Ἐγὼ πίστιν εἰς ἐαυτὴν καὶ δὲν θέλω
 νὰ δραπετεύσω· ἔπειτα, διὰ τῆς φυγῆς μου ἤθελον ἐκθέσει
 εἰς νέους κινδύνους τοὺς φίλους μου, οἵτινες ἀρκετὰ μέχρι
 τοῦδε ἔπραξαν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἐκτακτος ταχυδρόμος, κομιστὴς ἐπιστολῶν πρὸς τὰς
 ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου, ἐφθασεν ἐκ Παρισίων, καὶ παρευθὺς ἡ
 ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα ἐμήνυσε εἰς τὴν βασίλισσαν ὅπως
 παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἐθνι-
 κῆς Συνελεύσεως. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν
 δήμαρχον τῆς πόλεως, περιεῖχε τὰ ἑξῆς.

» Πολίτα !

» Σὰς ἀγγέλομεν ὅτι ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἡ Αὐστριακὴ
 » δὲν ἀφῆκε τοὺς Παρισίους, καὶ σὰς προσκαλοῦμεν ν'

» ἀφήτετε ἐλευθέρην τὴν αἰχμάλωτόν σας, δεσποσύνην
 » Σαινβάλ, ὑποκρίτριαν τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρου, περιμενο-
 » μένην εἰς Βεσανσῶνα, ὅπου μέλει νὰ δώσῃ θεατρικὰς
 » παραστάσεις. »

— Ἡ δεσποσύνη Σαινβάλ ! ἀνέκραξαν ὅλοι τοῦ Ἰουνίου
 οἱ προὔχοντες. . . καὶ μᾶς ἐνεπαίξατε, κυρία, ἀρεῖσα νὰ
 σὰς ἐκλάβωμεν ἀντὶ τῆς βασιλείας;

— Κύριοι, εἶπεν ἐκείνη, εἶμαι τῷ ὄντι βασίλισσα· βα-
 σίλισσα τοῦ Πόντου, τῆς Παλμύρας, τῆς Βαυβυλώνας, τῆς
 Καρχηδόνας, τῆς Τύρου καὶ εἰκοσὶν ἄλλων βασιλείων τρα-
 γικῶν. Τί πταίω ἐγὼ, ἂν ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως ταύτης
 ἐξέλαβε τὸ διάδημα τῆς Μελομένης ἀντὶ τοῦ τῆς Γαλ-
 λίας στεφάνου; Μόνοι σας ἐνεπαίχθητε, κύριοι. Οὐδὲν ἡ-
 δύνατο νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἐμπαθεῖ πλάνην σας, καὶ ὑπε-
 τάγην εἰς αὐτήν. Ἡθελήσατε νὰ διαπρέψητε καὶ ἐφάνητε
 εὐήθεις, ἰδοὺ τὸ πᾶν. Σὰς παρκαλῶ νὰ ᾤσθε προσεκτικώ-
 τεροι ἐν τῷ μέλλοντι. Τῇ ἀδείᾳ δὲ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύ-
 σεως σὰς ζητῶ ἱπποὺς ταχυδρομικοὺς. Ἀπερχομένη ἐντεῦ-
 θεν, ὅπου ἀκουσαν μὲ κτεκλείσατε, θ' ἀναλάβω αὔριον
 τὸ ἔργον μου, καὶ ἡ ἐν Βεσανσῶνι εἰδοποιήσις μου θὰ ἐξη-
 γήσῃ τῆς βραδύτητός μου τὰ αἴτια. Ὑγιαίνετε, κύριοι!

Μετὰ τὴν σύντομον πλὴν ζωηρὰν ταύτην προσλαλίαν
 πρὸς τὴν ἐπαναστατικὴν τοῦ Ἰουνίου ἐπιτροπὴν, ἡ δεσποσύ-
 νη Σαινβάλ ἐπανῆλθε πλησίον τῶν αὐλικῶν τῆς.

— Ὅφειλω, τοῖς εἶπε, νὰ σὰς ἐξηγήσω τοὺς λόγους τῆς
 διαγωγῆς μου. Ἀναλαμβάνουσα τίτλον τὸν ὑποῖον ἄλλως
 τε δὲν ἐδυνάμην νὰ ἀποφύγω, ἠθέλησα νὰ προσφέρω ἐκ-
 δούλευσιν πρὸς τὸ σεβαστὸν πρόσωπον τὸ ἀξίον τούτου
 τοῦ τίτλου, ἐσκέφθην ὅτι ἂν ἡ βασίλισσα θελήσῃ νὰ φύγῃ
 καὶ διαβῇ ἐντεῦθεν, δὲν θέλει ἐνοχληθῇ ἀπὸ τοὺς Ἀργούς
 τούτους πιστεύοντες ὅτι τὴν κρατοῦν. . . Ἐπειτα δὲ, κυ-
 ρίαι, πιστεύω ὅτι δὲν ἐξευτελίσθητε σχετισθεῖσαι μετ' ἐ-
 μοῦ. Βῆμαι μὲν ὑποκρίτρια, ἀλλ' εἰς τὰς φλέβας μου ῥεῖ
 αἷμα εὐγενές. Ὀνομάζομαι Ἀλζιάρη Ῥοχεφόρ, καὶ ἡ οἰκο-
 γένειά μου εἶνε μία τῶν ἀξιοτιμωτέρων τῆς Προβηγγίας.

Ἐπειτα δὲ ἀποτανθεῖσα πρὸς τὸν δὲ Μαλλιέτ, ἐπρό-
 σθεσεν.

— Ὅσον δι' ὑμᾶς, ἱππότα, τὸν κλεισθέντα μετ' ἐμοῦ,
 θὰ μάθητε τί ἀξίζει νὰ τρέχῃ τις ἀνοήτως θηρεύων τύχην
 εἰς τὰς μεγάλας ὁδοὺς. Σὰς ὑπεσχέθην θέσιν τινὰ εἰς τὴν
 αὐλήν μου, ἀμα ἀναβῶ εἰς τὸν θρόνον μου· θὰ φυλάξω
 τὴν ὑπόσχεσίν μου. Αὐλή μου εἶνε τὸ θέατρον, καὶ ὅταν
 ἔλθῃτε εἰς Παρισίους, θὰ διατάξω νὰ σὰς ἐτοιμάσουν θέσιν
 μεταξὺ τῶν πρώτων θεωρείων.

(Μετάφρασις Γ. Βασιλάκη).